

Ποιος βλάπτει τη μελισσόχορτο;

Автор(и): Растителна защита
Дата: 17.06.2016 Брой: 6/2016

Η μελισσόχορτο είναι ένα από τα πιο ευρέως συγκομιζόμενα φαρμακευτικά φυτά στη Βουλγαρία. Όσον αφορά στις ποσότητες που χρησιμοποιούνται, ανήκει στις πρώτες 20 είδη φαρμακευτικών φυτών, με 450.000 κιλά φύλλων και μίσχων μελισσόχορτου που παράγονται και εξάγονται ετησίως στη χώρα μας. Το φυτό είναι γνωστό από την αρχαιότητα ως ένα πολύτιμο αιθερολαδούχο και φαρμακευτικό φυτό. Οι ευνοϊκές κλιματικές και εδαφικές συνθήκες στη Βουλγαρία διευκολύνουν την καλλιέργεια και την ανάπτυξη του μελισσόχορτου, το οποίο αποτελεί επίσης μια καλή ευκαιρία για την έναρξη της δικής σας επιχείρησης.

Ασθένειες:

Σκούρα καφέ κηλίδες στα φύλλα. Το αιτιολογικό παράγοντα είναι ο μύκητας *Septoria melissae*. Είναι ευρέως διαδεδομένος και προκαλεί ετήσιες ζημιές στην παραγωγή σπορόφυτων και σε παλιές φυτείες. Τα πρώτα συμπτώματα εμφανίζονται την άνοιξη, με τη διατήρηση της υγρασίας στις φυτείες να αποτελεί ευνοϊκή συνθήκη για την ανάπτυξή του. Χαρακτηρίζεται από το σχηματισμό

μικρών (2–6 mm), γωνιωτών, καφέ έως μαύρων κηλίδων με ιώδη περιθώριο, οι οποίες περιορίζονται από τη νεύρωση. Η ασθένεια αναπτύσσεται καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου βλάστησης και, σε περίπτωση ισχυρής προσβολής, τα προσβεβλημένα φύλλα πέφτουν. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν παρασκευάσματα που περιέχουν χαλκό για τον περιορισμό της ζημιάς. Σε περίπτωση ισχυρής ανάπτυξης της ασθένειας, η φυτεία πρέπει πρώτα να κουρευτεί, να καλλιεργηθούν οι μεσοστοιχίες και μόνο τότε να γίνει επεξεργασία με προϊόντα φυτοπροστασίας.

Εχθροί:

Αφίδες – *Eurpiterix atropunctata*, *Eurpiterix colina*, *Empoasca flavescens*. Η ζημιά που προκαλείται από όλα τα είδη είναι παρόμοια – μικρές, στιγμιαίες αποχρωματίσεις στα φύλλα, οι οποίες μπορεί να συγχωνευθούν σε μεγαλύτερες κιτρινωπές κηλίδες· σε περίπτωση ισχυρής μόλυνσης τα φύλλα ξεραίνονται και πέφτουν.

Αφρογαλάζο – *Philaenus spumarius*, εμφανίζεται συνήθως την άνοιξη. Επίβλαβες είναι τόσο οι προνύμφες όσο και οι ενήλικες. Οι προνύμφες καλύπτονται με ένα χαρακτηριστικό περίβλημα ιξώδους υγρού που περιέχει φυσαλίδες αέρα. Βρίσκονται συνήθως στις μασχάλες των φύλλων και, σε υψηλή πυκνότητα πληθυσμού, ειδικά σε νεαρά φυτά, μπορούν να αναστείλουν την ανάπτυξη των βλαστών και των γενετικών οργάνων.

Σε ξηρό καιρό κατά τους θερινούς μήνες, σοβαρή ζημιά στη φυλλική μάζα προκαλείται από *ακάρεα* – *Tetranychus urticae* (Δίστικτο αράχνιο ακάρεο). Προκαλεί ζημιά στο φυτό τρυπώντας την επιδερμίδα στο κάτω μέρος των φύλλων και ρουφώντας κυτταρικό χυμό από τους κόκκους χλωροφύλλης. Στις θέσεις της βλάβης σχηματίζονται ανοιχτές στιγμιαίες κηλίδες. Τα φύλλα μπορεί να αποκτήσουν ελαφρώς πιτσιλωτή εμφάνιση, οι κηλίδες αργότερα συγχωνεύονται, γίνονται καφέ και τα έντονα μολυσμένα φύλλα πέφτουν. Σε υψηλή πυκνότητα πληθυσμού, τα ακάρεα τυλίγουν όλα τα υπέργεια μέρη με νήματα ιστού και το φυτό μπορεί να ξεραθεί.